



ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ... ಸದಾ ನೆನಪು

ಅವರ 'ಕಿರಿಕ್ ಪಾರ್ಟಿ'ಯ ಹಿಂದೆ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಪವನ್ ಮಲ್ಹಿಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಸಮೀಕರಣವೇ. ರಕ್ಷಿತ್ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರ ಬಳಗ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಚಿತ್ರದ ಹೆಸರು 'ಹಂಬಲ್ ಪೊಲಿಟಿಷಿಯನ್ ನೋಗರಾಜ್'. ಈ ಚಿತ್ರದ ಪ್ರೋಸ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಿಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಾಂಧಿನಗರದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸ ಜೋಕು.

ಚಿತ್ರದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ, ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿನ ಹೆಸರುಗಳು ಕೂಡ (ಟೈಟಲ್ ಕಾರ್ಡ್) ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಮಲ್ಹಿಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗಾಗಿ!

'ಶುದ್ಧ' ಸಿನಿಮಾದ ನಿರ್ದೇಶಕ ಆದರ್ಶ್

ಈಶ್ವರಪ್ಪನವರಿಗಂತೂ ತಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಹಿಂಜರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

'ಶುದ್ಧ' ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತುಗಳಿವೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳೂ ಇವೆ. 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆ? ಸಬ್ ಟೈಟಲ್ಸ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲವಾ?' ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವರ ಉತ್ತರ: 'ನಾನು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಿರುವುದು ಹಳ್ಳಿ ಜನರಿಗಲ್ಲ.

ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಿನಿಮಾ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಿರುವುದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ವಿದೇಶಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಬ್‌ಟೈಟಲ್ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ.'

### ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಅಸ್ತ

ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸೊಗಡನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯುವವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಭಾವುಕತೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಂತೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಟ-ನಿರ್ದೇಶಕರ ಅಭಿಮಾನಿ ಪಡೆಗಳೇ ಇವೆ. ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೇ. ಆದರೆ, ಈ ಗಣಿತಪ್ರೀತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಕನ್ನಡ ಕಾಳಜಿ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

'ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಣಿತ ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಶೇಷಾದ್ರಿ - "ಅನಕ್ಕ, ಕೈಲಾಸಂ ಅಂಥವರು ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಿನಿಮಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡದ ಬದ್ಧತೆಯೂ ಇತ್ತು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು, ಕಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ಬದಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿವೆ.

"ಮಲೆಯಾಳಂ, ತಮಿಳು, ಮರಾಠಿ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅಸ್ಥಿತೆಯನ್ನು

ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂಥದೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೂಡಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಕನ್ನಡತನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಅವರು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಿರುತೆರೆಯ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ರೀಮೇಕ್ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಕನ್ನಡದ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿವೆ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ತಲುಪುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಕನ್ನಡ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಕಾಳಜಿ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನದ ಕೊರತೆಗೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರಿಗನ್ನಿಸಿದೆ. "60-70ರ ದಶಕದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದರ ಮಾತಿರಲಿ, ವಿಮರ್ಶೆ-ಸ್ವಂದನದ ಅಭಾವವನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಗ್ಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಫಿಲ್ಮ್ ಅಪ್ರಿಷಿಯೇಷನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಕೂಡ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಶೇಷಾದ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು: 'ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸಿನಿಮಾದೊಳಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ - ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿಯೂ ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ.'

ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರ ಮಾತು ನಿಜ. ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಜನಮಾನಸದ ಭಾವುಕತೆ-ಅಸ್ಥಿತೆಯಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ

ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಣವನ್ನೂ ಜಾಗತೀಕರಣದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಯುವ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: ಕನ್ನಡದಂಥ ದೇಶಿ ಸಿನಿಮಾಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ಥಿತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೊಡನೆ ಅನುಸಂಧಾನ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಸವಾಲನ್ನು ಈಗ ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಸತಿ ಸುಲೋಚನಾ' ಸಿನಿಮಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ 'ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಲ್ಲು-ಕಬ್ಬಿಣದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದು ಲೇಸು' ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನಾಗಿ ಕೊಂಚ ಬದಲಿಸಿ, 'ಕನ್ನಡತನ ಇರುವ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಕಲ್ಲು-ಕಬ್ಬಿಣದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರರಸಿಕರು ಹೇಳುವ ದಿನಗಳು ಬರಬಹುದು.



ಇತಿಹಾಸ ನಿರ್ಮಿಸಿದ 'ಬೂತಯ್ಯ...'